

מלאכיהם עליזונים קדושים. אמר רבי פנחס, כלל הקדושים ברוך הוא באדם ארבעה דברים: א"ש רוי"ח מ"מ עפ"ר. אמר רבי יהודה, והרי מהபכים הם בטונה? אמר לו רבי פנחס, ובתורה הם ישנים? אמר לו, כן, ואלו הם: רוי"ח א"ש עפ"ר מ"מ. שנים הם שנגزو מהמשדים שלמעלה, ושנים הם שנגזו מלמטה. מניין לנו? שבתוں עשה מלאכיו רוחות - הנפה רות. משרפיו אש להט - הפה אש. יסד הארץ על מכוניה - במשמעו. תחום כלבוש כסיתו על הרים יעדמו מים - הפה מים. כלם מתחברים זה עם זה, רום אש עפר מים. אמר רבי פנחס, אף על גב שמתהpecים, איןנו עוסקים בזה, וטוב מה שאמר רבי יהודה.

ואמר רבי יהודה, את כלם כלל הקדושים ברוך הוא באדם. אמר לו הקדוש ברוך הוא, אני בראשי אוותך עליון והמלכתיך על כל בריותי, נמתי לך כמ' מן המלאכים, וכמ' מן המשרתים, שהם מלמעלה, וכמ' מתחתם, וכמ' הארץ, ונמתי לך שלל טהור הנזר מכסאי, ואטה חוטא לפנַי? אמר רבי יצחק, רצה הקדוש ברוך הוא לעשות את האדם עליון על כל בריותו, להיות היחיד בעולם הזה, כמו שהוא ייחידי למעלה. בין שחתא, אמר הקדוש ברוך הוא (בראשית ב' ח' האדם היה כאחד ממנוג, היה בדעתו לעשותו כאחד. עכשו, ועטפה פן ישלח ידו.

אמר רבי יהודה, רקיע אחד עשה הקדוש ברוך הוא, וממנו נתנו השמים, שנאמר (בראשית א') ויקרא אלהים לרקיע שמים. אמר רבי יהודה, ולא זו בלבד, אלא כל

קדושא בריך הוא מלאכין עילאיין קדישין. אמר רבי פנחס, כלל הקדושים ברוך הוא באדם ארבעה דברים, א"ש רוי"ח מ"מ עפ"ר. אמר רבי יהודה, והא מהופכין איןנו באורייתא. אמר ליה רבי פנחס, ובאורייתא איכא איןון, אמר ליה הן. ואלו הן רוי"ח א"ש עפ"ר מ"מ.

תרין איןון דאתגזרו משמשיא מלעילה, ותרין איןון דאתגזרו מלרע. מנא לן, דכתיב (שם) עוזה מלאכיו רוחות, הא רוח. משרפיו אש לוהט, הא אש. יסד הארץ על מכוניה, במשמעו. תחום כלבוש כסיתו על הרים יעדמו מים, הא מים. כלחו מתחברן דא עם דא, רום אש עפר מים. אמר רבי פנחס, אף על גב דמתהpecי, לית לן בה, ושפיר קאמר רבי יהודה.

יאמר רבי יהודה, כלחו כלם הקדושים ברוך הוא באדם. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אני בראשי אתה עליון, והמלכתיך על כל בריותי, נמתי לך כמ' מן המלאכים, וכמ' מן המשרתים, שהם למעלה, וכמ' מתחתם, וכמ' הארץ, ונמתי לך שלל טהור הגזoor מכסאי, ואתה חטי גדי. אמר רבי יצחק, רצה הקדוש

לעשות לאדם עליון על כל בריותיו, למשהי ייחידי בהאי עלמא, כמה דאיهو ייחידי לעריא. בין שחתא, אמר הקדוש ברוך הוא, חן האדם היה כאחד ממנוג, היה בדעתו לעשותו כאחד, עכשו, ועתה פן ישלח ידו. אמר רבי יהודה, רקיע אחד עשה הקדוש ברוך הוא, וממנו נתנו השמים. שנאמר ויקרא אלהים לרקיע שמים. אמר רבי יהודה, ולא זו בלבד, אלא כל מה שעשה